

MENKUL KIYMET ÖDÜNC İŞLEMLERİNDE YURTDIŞI VERGİ UYGULAMASI¹

Sedat Yetim*

1) Genel Olarak

Menkul kıymetler üzerinden yapılan repo ve ödünç işlemleri genelde aşağıda açıklanan iki hukuki ilişkiden oluşmaktadır.

1. Menkul kıymetlerin ücret veya komisyon karşılığında ödünç verilmesi

Bu tip kıymet ödünçü, esas itibariyle daha önceki bir taahhüt nedeniyle teslimi gereken ve fakat portföyde bulunmayan menkul kıymetteki kısa dönemli açık pozisyonu gidermek için yapılır. Ayrıca, açığa satış durumunda işleme konu kıymet satıcı tarafından ödünç alınır. Daha sonra da yatırımcıya yeniden transfer için satın alışı yapılır.

2. Belli bir vadede geri almak üzere satış anlamına gelen repo ya da (satış - geri alışı) işlemleri.

Bu işlemlerde ya kıymetler vadeli olarak ve geri almak üzere satılır ya da alıcı kıymeti satıcıya geri satma yükümlülüğünü değil hakkını elinde tutacak şekilde işlem yapılır.

Dolayısıyla, menkul kıymet üzerine ödünç ve repo işlemleri ortak özelliklere sahip olmakla beraber, repo ve satış - geri alışı işlemleriyle menkul kıymet

1 Sedat YETİM, 1966 yılında Yozgat/Sorgun'da doğmuştur. 1988 yılında Ankara Üniversitesi'ni (SBF-İktisat) bitirmiş ve aynı yıl Hazine ve Dış Ticaret Müsteşarlığı'nda Bankalar Yeminli Murakıp Yardımcısı olarak göreve başlamıştır. 1991 yılında yapılan yeterlik sınavını başarıyla tamamlayarak Bankalar Yeminli Murakıbı olarak atanmıştır. 1993 yılında Ankara Üniversitesi Avrupa Topluluğu Araştırma ve Uygulama Merkezi'ndeki Temel Eğitim ve Uzmanlık Programını tamamlayarak Avrupa Topluluğu uzmanı olmuştur.

1993 - 95 yılları arasında ABD - Washington'da The American University'de Ekonomi - Bankacılık dalında master yapmıştır.

Bilkent Üniversitesi'nde öğretim görevlisi olan Sedat Yetim, aynı zamanda Hacettepe Üniversitesi'nde iktisat ana bilim dalında doktora yapmaktadır.

Çok sayıda yayınlanmış makale, kitap ve akademik çalışması olan Sedat Yetim, Fransızca'ya ilave olarak çok iyi derecede İngilizce bilmektedir. Kitapları; "Kredi Kartları ve Tüketici Kredileri" ile "Repo, Ters Repo ve Menkul Kıymet Ödünç İşlemleri"dir.

Hali hazırda Murakıplık görevini sürdüren Sedat Yetim evli ve bir çocuk sahibidir.

(*) Bankalar Yeminli Murakıbı.

ödünç sözleşmeleri arasında bazı temel farklılıklar mevcuttur. Ayrıca, işlemler ülkeden ülkeye de farklılık göstermektedir. Ancak, işlemlerin vergisel yönünü ortaya koyabilmek için gerçek mahiyetlerinin çerçevesinin de iyi çizilmesi gerekmektedir. Ödünçte, amaç ödünç vermektir. Öte yandan, repo da kesin satış ve alış işlemi baskındır. Amerika da, repo teminatlı kredi içeren kıymet alış verişidir. Kıymet repoda teminat iken, ödünçte geri almak üzere kıymetten bir süre için vazgeçilmektedir. Gelir; repo'da faiz, ödünçte ise ücret, komisyon ya da benzeri faiz dışı gelirdir. Repo ile satış - geri alış arasındaki fark ise geri teslimin, ilkinde yükümlülük ikincisinde ise hak olarak algılanmasıdır.

İşlemlerin vergilendirilmesinde esas alınan kriterler ise aşağıda ele alınmıştır.

Bazı ülkelerde, ödünç ve satış - geri alış işlemlerinin vergilendirilmesinde işlemlerin nasıl muhasebeleştirildiğine bakılmaktadır. Dolayısıyla, öncelikle işlemleri doğru bir şekilde muhasebeleştirmek gerekmekte, böylece vergiyi doğuran olayların tespiti daha kolay ve mümkün olmaktadır.

Bilindiği üzere, menkul kıymetlerin muhasebesinde, öncelikle işleme konu kıymetin mülkiyeti esas alınmaktadır. Bu bağlamda iki tür mülkiyet söz konusudur. Yasal ya da ekonomik anlamda mülkiyetin asıl

sahibinde mi yoksa borçluda mı olduğu vergiyi doğuran olayların tahlili ve yorumlanması açısından önem arz etmektedir.

İşlemlerden elde edilen getiri ise,² kıymetin karşı tarafa teslimli ya da saklamalı transferi neticesinde ortaya çıkmaktadır. Yani, kıymetlerin cari değerleri kayıtlarda yer alan değerlerinden daha yüksektir.

Tüm bu işlemlerin vergilendirilmesi kıymetten türetilen gelirin (faiz ve temettü gibi) yatırımcı ya da kıymetin ödünç vericisine veya satıcısına dağıtımını ve vade içinde kıymetlerin elde ettiği kupon ödemesi ve temettü gibi gelirlerin karşı tarafa ödenmesi zorunluluğundan dolayı da bu işlemlerin Gelir Vergisi açısından değerlendirilmesini esas alır. Kıymetten türetilen gelire ilişkin stopaj uygulamasından dolayı uygulama farklılaşabilir. Zira, yükümlü ile sorumlu farklı vergi kişiliklerine tekabül etmektedir.

Ülkemiz mevzuatında gerçek ve tüzel kişi vergi mükelleflerinin yaptıkları repo ve ödünç işlemleri dolayısıyla vergilendirilmesinde, esas itibarıyla Gelir Vergisi, Kurumlar Vergisi ile Stopaj uygulaması söz konusu olmaktadır. Ayrıca, Damga Vergisi ve BSMV gibi mükellefiyetler açısından da vergiyi doğuran olaylar ortaya çıkmaktadır.

Vergiyi doğuran olayların tespiti, tahlili ve yorumu, işlemlerin hukuki mahiyetleri yanında nasıl mu-

2 kar ya da gelir.

hasebeleştirildikleriyle de ilgili olduğundan ve de paralellik arz ettiğinden, yurtdışı ülke uygulamaları bu bağlamda vergisel-muhasebe sistematığına ilişkin açıklamalarla birlikte değerlendirilmiştir.

2. Yurtdışı Uygulaması

2.1. Almanya'da Vergilendirme

2.1.1. Menkul Kıymet Ödünç İşlemleri

2.1.1.1. Muhasebe Uygulaması

Halihazırda, menkul kıymet ödünç işlemlerinin muhasebeleştirilmesini hüküm altına alan herhangi bir yasal düzenleme bulunmamaktadır. İşlemler, Genel Kabul Görmüş Muhasebe Prensiplerine göre kayıtlara alınmaktadır. Ödünç verenin bütün aktif ve pasiflerinin bilanço da gösterilmesi zorunludur.

Kıymeti ödünç alan taraf ise kıymetin hem yasal hem de ekonomik açıdan sahibidir. Kıymetin elden çıkarılması açısından herhangi bir sınırlama olmayıp sadece vadede aynen veya mislen benzerinin teslimi söz konusudur. Ödünç alan tarafın, kıymetleri bilançosunda piyasa değerlerinden kaydetmesi zorunludur. Aynı zamanda, ödünç verene karşı olan yükümlülüğü yansıtmak üzere kıymetin piyasa değerine tekabül eden tutar kadar bilançonun pasifinde bir kaydın gerçekleştirilmesi gerekmektedir.

Ödünç veren, işleme konu menkul kıymeti Menkul Değerler Cüzdanı'ndan maliyet bedelinden çıkarır.

Aynı anda da yine maliyet bedeli üzerinden, ödünç alandan olan bir alacağı göstermek üzere aktifte bir kayıt tesis eder. Bu kayıt için esas itibariyle Muhtelif Alacaklar Hesabı çalıştırılır.

2.1.1.2. Gelir Vergisi Uygulaması

Ödünç işleminin ilk aşamasında, ödünç veren açısından muhasebe anlamında kâr yaratılmaz. Kıymetin maliyet bedeli üzerinden menkul değerler portföyünden çıkışı yapılır. Aynı anda da, ödünç alan aktif bir hesapta aynı maliyet bedeli üzerinden borçlandırılır. Yani birinci aşamada bilançonun aktif toplamı değişmez. Sadece, aktifte iki hesap arasında aktarma yapılır.

Ödünç alan açısından da kıymetin piyasa değeri üzerinden bilançonun aktif ve pasifinde şişme söz konusudur.

Ödünç işleminin vadesi boyunca, kıymetten doğan bütün faiz ve temettü ödemeleri ekonomik ve yasal malik olan ödünç alana aittir. bu ödemeler, ya ticari kazanç olarak ya da sermaye kazancı olarak değerlendirilir (Alman Gelir Vergisi Kanunu'na göre).

Ödünç verenin gelir kaybını telafi etmek için, ödünç alanın işlemin vadesi içerisinde kıymetten türeyen kupon ve temettü şeklindeki ödemelere tekabül eden tutarı vergi avantajı (vergi iadesi gibi) varsa o da dahil olmak üzere iadesi gerekmektedir. Ayrıca, ödünç alanın, ödünç nedeniyle kabullendiği ücret

ya da komisyonu da vadede ödünç verene ödemesi söz konusudur.

Ödünç işlemine konu kıymetler ticari işletmenin bilançosunda yer alan bir aktif kalem ise, ödünç verene yapılan ödemeler ödünç veren için ticari kazanç olarak vergiye tabi tutulurken, ödünç alanın yaptığı ödemeler faiz dışı kanunen kabul edilen gider olarak ticari kazançtan tahakkuk esasına göre indirim kalemi olarak dikkate alınmaktadır.

Ödünç veren Gelir Vergisi mükellefi gerçek kişi ise diğer kaynaklardan elde etmiş olduğu matrah üzerinden Gelir Vergisi'ne tabidir. Ödünç alan gerçek kişinin vade içerisinde kıymetten türetilen kupon ve temettü şeklindeki ödemeleri karşı tarafa vermesi nedeniyle kıymetten türetilen gelir ile ödünç işlemine ödenen ücret veya komisyon arasında fark olmadığı sürece, bu tip türev ödemeler Gelir Vergisi matrahından doğrudan indirim kalemi olarak dikkate alınmaktadır.

Alman Vergi Kanunları açısından, yasal olarak mülkiyete sahip olmak menkul kıymete yapılan yatırımdan kaynaklanan geliri talep hakkı vermektedir. Bu kıymetten elde edilen kupon ya da faiz ve vergi avantajları da kıymete yasal olarak sahip olan kişiye aittir. Sonuç olarak, yasal malik durumundaki ödünç alan vade içindeki temettü ödemesinin sağlayacağı vergi avantajından yararlanmak için talepte bulunabilir.

Net aktif vergisi açısından da ödünç alan; kıymeti aktifte tekabül

eden tutarı da pasifte muhasebeleştirmek zorundadır.

Ödünç veren ise alacağını piyasa değeri üzerinden değerlemek zorundadır.

Katma Değer Vergisi Kanunu'na göre, ödünç işlemleri bu vergiden istisna edilmiştir. Ayrıca, Borsa İşlem Vergisi'1 Ocak 1991'den itibaren yürürlükten kaldırılmıştır.

2.2. Fransa'da Vergilendirme

Menkul kıymet üzerine ödünç işlemleri Fransa'da esas itibariyle üç kategoriye ayrılmaktadır :

1. Menkul kıymet ödünç verme işlemleri

2. Réméré satışları

3. Daha yeni bir teknik olan ve teslim içeren pension livrées

Vergi düzenlemeleri, esas itibariyle 17 Haziran 1987 tarihli 87-416 sayılı kanun, 23 Aralık 1988 tarihli 88-1201 sayılı Kanun ile 26 Haziran 1991 tarihli 91-716 sayılı kanun ve diğer sonraki Kanun ve alt düzenlemelerdir. Réméré ve pension livrées henüz vergi düzenlemelerinde münhasıran yer almamaktadır.

2.2.1. Menkul Kıymet Ödünç İşlemleri

Menkul kıymet ödünç işlemlerinin tabi olacağı yasal ve özellikle de muhasebeleştirmeye ilgili hükümler 1987 yılında yürürlüğe giren Kanun'da yer almıştır. Bu tür ödünç

işlemleri mutlaka yasal olarak çizilen çerçeve içerisinde gerçekleştirilmek zorundadır. Kanun, sadece belli özellikleri içeren işlemler hakkında uygulanmaktadır. Bunların arasında, işlemin vadesinin bir yılı aşmaması ve kupon ve temettü dönemlerinin işlemin vadesi içerisine rastlamaması sayılabilir.

Yasal şartları içermeyen bir ödünç işlemine 1987 yılında yasalaşan Kanun'da yer alan vergi kurallarının uygulanması mümkün değildir. Bu durumda, işlem mali bakımdan belirsizlik içerir. Bu nedenle, Kanun'un işlemlerin vergisel yönünün tayini açısından dikkatli ve genel mantığı içinde yorumlanması gerekmektedir.

Nakit teminat karşılığında ve Fransız bankalarıyla yapılan ödünç işlemleri muhasebe uygulaması bakımından teslimli Pension Livrée olarak kabul edilmiştir.

2.2.1.1. Muhasebe Uygulaması

Menkul kıymet ödünç işlemlerinin vergilendirilmesinde temel özellik, kıymetin yasal mülkiyeti ödünç alana geçmesine karşın, ticari kayıp ya da kazancın dikkate alınmamasıdır.

Sözleşmeyi takiben kıymetin ödünç alana teslimiyle, ödünç veren işleme konu menkul kıymeti bilançosunun aktifinde yer alan Menkul Değerler Cüzdanı'ndan çıkarır. Kıymetin tarihi (maliyet) bedeli üzerinden aktifte ayrı bir alacak hesabı açılır. muhasebe ve vergi açısından herhangi bir sermaye kaybı ya da kazancı söz konusu değildir. Daha

önce ayrılmış karşılıklar da, yıl sonunda Kurumlar Vergisi beyannamesi verilirken mali bilanço kârına dahil edilmez.

Ödünç işleminin vadesi boyunca, muhasebe tekniği açısından ödünç verilen kıymetin maliyet bedeli üzerinden aktifte açılan "Alacaklar Hesabı" kıymetin değerlemesine uygun olarak yıl sonunda değerlemeye tabi tutulur. Mali (vergi) bilanço(su) açısından ise, yıl sonunda yapılan bu değerlendirme neticesinde hesaplanan herhangi bir değer düşüklüğünün vergi matrahından indirilmesi gerekmektedir.

Vadede geri alınan kıymetin, tarihi (maliyet) değeri üzerinden Menkul Değerler Cüzdanı Hesabı'na girişi yapılır. Daha önce yine kıymetin maliyet bedeli üzerinden açılan Alacaklar Hesabı ters kayıtlı kapatılır. Muhasebe ve vergi açısından ticari kazanç ya da kayıp söz konusu değildir.

Geri alışı yapılan kıymet ödünç veren tarafından daha sonra tekrar satılır ya da transfer edilirse uygulanacak vergi oranını tayin açısından kıymetlerin iktisap tarihleri menkul kıymet ödünç işleminin tarihi dikkate alınmaksızın ilk iktisap tarihi olacaktır (iki yıldan daha fazla elde tutulan bazı kıymetlerde vergi oranı daha az iken, genel olarak normal vergi oranları uygulanmaktadır).

Yukarıdaki vergileme kurallarının başlıca istisnası, ödünç verenin banka, ödünç verilen kıymetlerin de banka portföyünden işleme konu

edilmesidir. Bu tip menkul kıymetlerin değerlemeye tabi tutulması gerekmektedir. bu varsayım altında, kazanç ya da kaybın işlemin sonuçlandırılması üzerine ortaya çıktığının kabul edilmesi gerekmektedir. Ayrıca, alacağın da yıl sonunda değerlendirme kurallarına göre gerçek değerine getirilmesi söz konusudur.

Kıymetlerin ödünç alana teslimi üzerine, alıcı kıymetleri bilançosunun aktifinde piyasa değeri üzerinden muhasebeleştirir. Vadede kıymetlerin geri teslimi taahhüdü de, yine piyasa değerinden bir borç şeklinde pasifte muhasebeleştirilmelidir. Muhasebe ve mali bilanço açısından yine kazanç ya da kayıp söz konusu değildir.

Yıl sonunda, hem kıymetlerin hem de Borç Hesabı'nın kıymetle ilgili değerlendirme kurallarına tabi olarak değerlemeye tabi tutulması gerekmektedir. Kâr-zarar tablosuna etki edecek herhangi bir giriş ya da çıkış kaydı söz konusu değildir.

Vadede, kıymetlerin maliyet bedeli ile borç hesabından çıkışı yapılır. Kâr ya da zarar doğmaz.

Kâr ya da zararın doğmasının söz konusu olabileceği tek ihtimal ödünç alınan kıymetin alıcı tarafından vade içinde satılması durumudur.

Vergi matrahından indirim kalemi olarak değerlendirilebilecek herhangi bir faiz ya da temettü söz konusu değildir. İndirim kalemi olarak değerlendirilmeyen faiz ve temettüler ödünç alana ödenir ve yasal malik

olması nedeniyle alıcının beyannamesinde yer alır.

Ödünç verene ödenen komisyon ya da ücret, eğer var ise işlem vadesi içerisinde yapılan faiz ya da temettü ödemelerinden daha az olamaz. Net ücret tahakkuk esasına göre vergilenir.

1987 Vergi Kanunu'na göre, komisyon veya ücret Katma Değer Vergisi'ne tabi olmadığı gibi, ödünç işlemleri de Damga Vergisi'ne tabi değildir.

2.3. Japonya'da Vergilendirme

2.3.1. Menkul Kıymet Ödünç İşlemleri

Japonya'da ücret karşılığı menkul kıymet ödünçü esas itibarıyla iki şekilde yapılmaktadır;

1. Saf ödünç işlemleri
2. Finans tipi ödünç işlemleri

Saf ödünç işlemlerinde, ödünç alan aldığı kıymeti vadede geri vermek zorundadır. Finans tipi ödünç işlemlerinde ise, ödünç alan işleme konu kıymeti vadede geri vermek zorunda olmamakla beraber işlemi aynı türden kıymetleri ödünç verene teslim ederek sonlandırabilir. Ödünç işlemlerinin hangi türde yapılacağı konusu tamamen tarafların arzu ve ihtiyaçlarına göre sözleşmede kararlaştırılmaktadır.

2.3.1.1. Muhasebe ve Vergi Uygulaması

2.3.1.1.i. Saf Ödünç İşlemlerinde

Yasal ve ekonomik mülkiyet sa-

tıcıda kalmaktadır. Vergi istisnası satıcı tarafından kullanılmaktadır. Temettü ve faiz ödemelerinin Gelir Vergisi'ne tabi tutulması durumunda, bununla bağlantılı matrahtan indirme kolaylığından satıcı yararlanmak isteyebilir.

Saf ödünç işlemlerinde kar doğmaz. Muhasebe işlemleri de bu esaslara göre gerçekleştirilir.

2.3.1.1.ii. Finans Tipi Ödünç İşlemlerinde

Saf ödünç işlemlerinin tersine, bu işlemlerde yasal ve ekonomik mülkiyet alıcıya geçmektedir. Alıcı, Gelir Vergisi'ne tabi temettü ve faiz ödemelerine tekabül eden tutarı, vergi matrahından indirim kalemi olarak dikkate alabilir.

Finans tipi işlemlerde kar doğmaz.

İşlemin her iki tarafı için ne Gelir Vergisi ne de menkul kıymet işlem vergisi uygulanır.

Menkul kıymet ödünçü açığa satış için kullanılırsa, kıymetin teslimine kadar ya da açığa satış, açığa alım işlemi yapılarak kapanıncaya kadar kar doğmayacaktır.

2.4. İngiltere'de Vergilendirme

2.4.1. Menkul Kıymet Ödünç İşlemleri

2.4.1.1. Muhasebe Uygulaması

İşleme konu kıymetler ödünç alanın bilançosunda asli hesaplarda yer almaz. Ancak nazım kayıt tesis edilerek, dipnotlarda finansal yükümlülük hakkında bilgi verilir.

Kıymetlerin ödünç verenin bilançosunda yer alan Menkul Değerler Cüzdanı Hesabı'ndan çıkışı yapılmaz. Dönem sonlarında hesap güncelleştirilir yani değerlemeye tabi tutulur.

Ödenen komisyon ya da ücretin kar-zarar hesabında dikkate alınması gereken bir ön ödeme olduğu konusunda tartışmalar vardır.

2.4.1.2. Vergi Uygulaması

Kurumlar Vergisi açısından, komisyon ya da ücret ödünç verenin beyannamesinde yer alan vergiye tabi bir gelirdir. Alıcı için ise kanunen kabul edilen giderdir. Eğer, alıcı piyasa yapıcı bir aracı kurum ise, işlemler aracı kurum üzerinden gerçekleştiriliyorsa ve ödünç verenler Gelir İdaresi tarafından onaylanmış kurumlar ise, ödünç veren işlem gerçekleşme bile faiz ve temettü üzerinden vergiye tabi olacak ve fakat işlem gider kalemi ihtiva etmeyecektir.

Yukarıda sayılan koşullar gerçekleşmezse, karma vergileme ortaya çıkar. Bu sonuç, esas itibarıyla yapılan ödemelerle ilgilidir. Bu ödemeler alıcının satıcı kıymetleri satmasaydı elde edeceği faiz ve temettü ödemelerinden mahrum kalmasının bedeli olarak ödediği tutarlardan oluşmaktadır.

Gelir Vergisi açısından %25 kaynaktaki stopaj kesintisi vardır. Matrah faiz ödemeleridir.

İngiltere'de faaliyet gösteren ulusal şirketlerin temettü ödemeleri mat-

rahi üzerinden %33.3 peşin Kurumlar Vergisi ödemesi gerekmektedir.

Menkul kıymet ödünç işlemleri karşı taraf İngiliz vatandaşı ya da Avrupa Birliği üyesi ülke vatandaşı ise Katma Değer Vergisinden istisna edilmiştir. İngiliz ya da Birlik üyesi ülke vatandaşı değil ise işlem vergiye tabi olmakla beraber, vergi oranı "0" olarak uygulanmaktadır.

2.5. Amerika Birleşik Devletleri'nde Vergilendirme

2.5.1. Menkul Kıymet Ödünç İşlemleri

Ulusal Gelir Kanunu'nun 1058. bölümü, belli koşulları taşıyan bir sözleşmeyle yüklenen bir taahhüt içeren menkul kıymet değişiminden kaynaklanan kar ya da zararı vergiyi doğuran olay olarak değerlendirilmemektedir. Kar ya da zararın vergi kapsamında olmaması için, sözleşmenin,

- ödünç verilen kıymetin benzeri başka bir kıymetin ödünç verene geri teslimini içermesi,

- ödünç verene yapılan ödemelerin faiz, temettü ve diğer ödemeler şeklinde işlemin vadesi içinde yapılan ödemelere (compensation payments) eşit olmasını zorunlu kılması,

- ödünç verenin kıymetten kaynaklanan toplam kar ya da zarar riskini üstlenmesini güvence altına alması,

- düzenlemelerle getirilen diğer zorunlu unsurları içermesi, gerekmektedir.

Düzenlemeler anlaşmaların yazılı olmasını, ödünç verenin 5 gün önce ihbarda bulunmak kaydıyla ödünç işlemini sona erdirmeye hakkına sahip bulunmasını zorunlu kılan hükümler ifade etmektedir.

Ödünç verenin sözleşmesel yükümlülükten kaynaklanan vergi matrahı, ödünç verilen kıymetin içerdiği vergi matrahı ile aynıdır. Benzer kıymetler ödünç verene teslim edildiğinde, vergi matrahı bu kıymetler için de geçerli olur. Ödünç verenin elde tutma süresi, değişilen kıymetleri elde tuttuğu süre ile vadede teslim edilen benzer kıymetin elde tutulma süresini kapsar.

Nakitle teminat altına alınan ödünç işlemlerinde, vadede ödünç verene tutarın belli bir yüzdesi kadar komisyon ya da ücret ödenir. Diğer menkul kıymetlerle teminat altına alınan işlemlerde, önceden belirlenmiş bir ücret ödenir. Mevcut düzenlemeler, komisyon veya ücretin belirlenmesi konusuna değinen hükümler içermemektedir.

Ödünç verene ödünç alan tarafından faiz, komisyon ve diğer şekillerde vade boyunca kıymete bağlı olarak yapılan ödemeler, ödünç alınan kıymetlerin geçici kullanımı için yapılmış ödemeler olarak dikkate alınır. Bu nedenle, ödünç veren durumundaki tüzel kişi temettü şeklinde vade içinde elde ettiği tutarları vergi matrahından indiremez. Böylece, aynı tutarın farklı kişilerce vergi matrahından indirilmesi önlenmektedir.

KAYNAKÇA

- Yetim, Sedat; Repo, Ters Repo ve Menkul Kıymet Ödünç İşlemleri, 1997, Kitap, SPK Yayınları.